

ЗАКОН

про соціальну економіку

від 5 серпня 2022 року.

РОЗДІЛ I

Загальний регламент

Ст.1. Закон регулює:

- 1) організацію та принципи діяльності соціального підприємства;
- 2) правила отримання та втрати статусу соціального підприємства та нагляд над соціальним підприємництвом;
- 3) інструменти підтримки соціальних підприємств;
- 4) принципи та форми підтримки розвитку соціальної економіки органами державного управління;
- 5) захист персональних даних у зв'язку з реалізацією цілей які впливають із Закону про соціальну економіку.

Ст.2. У всіх випадках, коли в цьому Законі зазначено:

- 1) соціальна економіка – це діяльність суб'єктів соціальної економіки на користь територіальної громади у сфері соціальної та професійної реінтеграції, створення робочих місць для осіб, яким загрожує соціальне виключення, та надання соціальних послуг, що здійснюється у

формі господарської діяльності, суспільно корисної діяльності та іншої оплачуваної діяльності;

- 2) інша оплачувана діяльність - під цим слід розуміти діяльність, зазначену у ст. 170 розділ 1 Закону від 14 грудня 2016 р. – Освітнє право (Законодавчий вісник від 2023 р., ст. 900, 1672, 1718 і від 2005 р.), діяльність культурна в розумінні ст. 1 розділ 1 Закону від 25 жовтня 1991 року про організацію та проведення культурної діяльності (Законодавчий вісник від 2020 р. ст. 194 та від 2023 р. ст. 1662) і прибуткова діяльність гуртків домогосподарок в сільській місцевості, зазначеній у ст. 22 Закону від 9 листопада 2018 року про гуртки домогосподарок в сільській місцевості (Законодавчий вісник від 2023 р., ст. 1179), якщо це не вид підприємницької діяльності;
- 3) одиниця, що створює суб'єкт соціальної економіки - це суб'єкт, зазначений у ст. 10b ч. 1 та ст. 29 ч. 1 Закону від 27 серпня 1997 р. "Про професійну та соціальну реабілітацію та працевлаштування інвалідів" (Законодавчий вісник 2024 р., поз. 44) або ст. 3 ч. 2 та ст. 18 ч. 1 Закону від червня 2003 р. "Про соціальну зайнятість" (Законодавчий вісник 2022 р., поз. 3 ч. 2 та ст. 18 ч. 1 Закону від 13 червня 2003 р. "Про соціальну зайнятість" (Законодавчий вісник 2022 р., поз. 2241), які, відповідно, організували майстерню ерготерапії, заснували заклад професійної діяльності або центр соціальної інтеграції чи керують клубом соціальної інтеграції;
- 4) організаційно пов'язані юридичні особи - це щонайменше дві юридичні особи, одна з яких має контроль у розумінні ст. 4 п. 4 Закону від 16 лютого 2007 р. "Про конкуренцію та захист прав споживачів" (Законодавчий вісник 2023 р., поз. 1689 і 1705) над іншою юридичною особою (іншими юридичними особами);

5) суб'єкт соціальної економіки - під ним слід розуміти:

- a) соціальний кооператив,
- b) майстерня ерготерапії та центр професійної діяльності,
- c) центр соціальної інтеграції та клуб соціальної інтеграції,
- d) виробничий кооператив, у тому числі кооператив інвалідів та кооператив сліпих, а також сільськогосподарський виробничий кооператив,
- e) неурядова організація, зазначена в ст. 3 ч. 2 Закону від 24 квітня 2003р. "Про суспільно корисну діяльність та добровільну працю" (Законодавчий вісник за 2023 р., поз. 571), за винятком політичних партій, європейських політичних партій, профспілок та організацій роботодавців, професійних самоврядувань, фондів, заснованих політичними партіями, та європейських політичних фондів,
- f) суб'єкт, зазначений у статті 3(3)(1), (2) або (4) Закону від 24 квітня 2003 року "Про суспільно корисну діяльність та волонтерську роботу";

6) Особа, якій загрожує соціальне виключення - слід розуміти як:

- a) безробітних, зазначених у ст. 2 п. 1 ч. 2 Закону від 20 квітня 2004 р. "Про сприяння зайнятості та інститути ринку праці" (Законодавчий вісник за 2023 р., поз. 735, 1429, 1723 і 1737),
- b) довготривало безробітний, про якого йдеться у п. 5 ч. 1 ст. 2 Закону від 20 квітня 2004 р. "Про сприяння зайнятості та інституції ринку праці",
- c) безробітний, який шукає роботу, зазначений у п. 22 ч. 1 ст. 2 Закону від 20 квітня 2004 р. "Про сприяння зайнятості та інститути ринку праці", який не має роботи:
 - у віці до 30 років і старше 50 років, або

- не виконує іншу оплачувану роботу, зазначену в ст. 2 п. 1 п. 11 Закону від 20 квітня 2004 р. "Про сприяння працевлаштуванню та інститути ринку праці",
- d) інвалід у розумінні ст. 1 Закону від 27 серпня 1997 р. "Про професійну та соціальну реабілітацію і зайнятість інвалідів",
- e) випускник центру соціальної інтеграції та випускник клубу соціальної інтеграції, про яких йдеться в ст. 2 п. 1а і 1b Закону від 13 червня 2003 р. "Про соціальну зайнятість",
- f) особа, яка відповідає критеріям, зазначеним у ст. 8 п. 1 пп. 1 і 2 Закону від 12 березня 2004 р. "Про соціальну допомогу" (Законодавчий вісник за 2023 р., поз. 901, 1693, 1938 і 2760)
- g) особа, яка має право на спеціальну опікунську допомогу, про яку йдеться в ст. 16а п. 1 Закону від 28 листопада 2003 р. "Про сімейні допомоги" (Законодавчий вісник за 2023 р., поз. 390, 658 і 1429),
- h) незалежна особа, про яку йдеться в ст. 140 ч. 1 і 2 Закону від 9 червня 2011 р. "Про підтримку сім'ї та систему опіки" (Законодавчий вісник 2023 р., поз. 1426 і 1429) і ст. 88 ч. 1 Закону від 12 березня 2004 р. "Про соціальну допомогу",
- i) особа з психічними розладами, зазначеними в ч. 1 ст. 3 Закону від 19 серпня 1994 р. "Про охорону психічного здоров'я" (Законодавчий вісник за 2022 р., поз. 2123 і за 2023 р., поз. 1972),
- j) особа, позбавлена волі, особа, яка виходить з в'язниці, та повнолітня особа, яка виходить з виправної установи,
- k) особа похилого віку, про яку йдеться в ст. 4 п. 1 Закону від 11 вересня 2015 р. про осіб похилого віку (Законодавчий вісник, поз. 1705),
- l) особа, якій надано статус біженця або додатковий захист в Республіці Польща;

- 7) соціальна реінтеграція - слід розуміти як діяльність, спрямовану на відновлення або набуття та підтримку здатності брати участь у житті місцевої громади та виконувати соціальні ролі за місцем роботи, проживання або перебування, включаючи соціальну реабілітацію осіб з інвалідністю;
- 8) професійна реінтеграція - слід розуміти як заходи, спрямовані на здобуття нових кваліфікацій, компетенцій, знань і навичок з метою відновлення або набуття та підтримання здатності до самостійної трудової діяльності на ринку праці та професійного зростання, включаючи професійну реабілітацію осіб з інвалідністю;
- 9) соціальні послуги - слід розуміти діяльність у сфері, зазначеній у ст. 2 п. 1, пп. 1-14 Закону від 19 липня 2019 р. "Про здійснення соціальних послуг центром соціальних послуг" (Законодавчий вісник, поз. 1818);
- 10) працевлаштування - слід розуміти як працевлаштування, зазначене в пункті 43 частини 1 статті 2 Закону від 20 квітня 2004 року "Про сприяння зайнятості та інститути ринку праці".

РОЗДІЛ II

Соціальне підприємництво

Частина 1

Організація та принципи діяльності соціального підприємства

Ст. 3. 1. Статус соціального підприємства може мати суб'єкт соціальної економіки, зазначений у статті 2 (5) (а) і (d-f), а також особа, яка створює суб'єкт соціальної економіки, що здійснює:

- 1) оплачувану суспільно корисну діяльність, зазначену в ст. 8 (1) Закону від 24 квітня 2003 року про суспільно корисну діяльність та волонтерську роботу,
- 2) господарську діяльність, зазначену в ст. 3 Закону від 6 березня 2018 року.
- Закон про підприємців (Законодавчий вісник за 2023 рік, поз. 221, 641, 803, 1414 і 2029),
- 3) інші види діяльності платного типу
- якщо вона відповідає умовам, зазначеним у пункті (2), статті 4 (1) та статтях 5-9.

2. Статус соціального підприємства може мати суб'єкт соціальної економіки, зазначений у пункті (5) (a) і (d-f) статті 2, та особа, яка створює суб'єкт соціальної економіки, якщо Державне казначейство, орган місцевого самоврядування, державна або місцева юридична особа не мають контролю над суб'єктом соціальної економіки у значенні пункту (4) статті 4 Закону від 16 лютого 2007 року "Про конкуренцію та захист прав споживачів", за винятком соціальних кооперативів, створених особами, зазначеними у підпункті 2 пункту (2) статті 4 Закону від 27 квітня 2006 року "Про соціальні кооперативи".

Ст. 4. 1. Діяльність соціального підприємства служить місцевому розвитку і спрямована на:

- 1) соціальну та професійну реінтеграцію осіб, які перебувають під ризиком соціального виключення або
- 2) надання соціальних послуг.

2. Заходи з соціальної та професійної реінтеграції, що здійснюються в інтересах осіб, зайнятих на соціальному підприємстві, не є частиною господарської діяльності, яку здійснює соціальне підприємство.

Ст. 5. 1. На соціальному підприємстві повинні працювати щонайменше 3 особи на підставі трудового договору або договору про спільну діяльність. Кожна з цих осіб повинна бути зайнята щонайменше 1/2 повного робочого дня.

2. На соціальному підприємстві, що діє з метою, зазначеною у статті 4 (1) (1), щонайменше 30% від загальної кількості зайнятих осіб повинні становити особи, які перебувають під ризиком соціального виключення, що виконують роботу за трудовим договором або договором про спільну діяльність. Кожна з цих осіб, які перебувають під ризиком соціальної ізоляції, повинна бути зайнята щонайменше 1/2 повного робочого дня.

3. Під загальною кількістю працевлаштованих осіб, зазначених у частині (2), слід розуміти осіб, які виконують роботу на підставі трудових відносин, службових відносин, договору підряду або цивільно-правового договору, або осіб, які ведуть індивідуальну підприємницьку діяльність, які не є роботодавцями, що надають соціальному підприємству послуги протягом безперервного періоду не менше 3 місяців.

4. Соціальне підприємство інформує особу, якій загрожує соціальна ізоляція, зазначена в пункті 6 (g) статті 2, про наслідки працевлаштування з точки зору права на отримання спеціальної допомоги по догляду, зазначеної в статті 16а (1) Закону про сімейні виплати від 28 листопада 2003 року.

Ст. 6. 1. Соціальне підприємство для кожної зайнятої особи, яка перебуває під ризиком соціального виключення і якій було надано інструмент підтримки, зазначений у статті 21 або статті 22, розробляє та впроваджує індивідуальний план реінтеграції на період, не менший за

період, на який було надано інструмент, або не менший за період зайнятості відповідної особи, необхідний у зв'язку з наданням такого інструменту.

2. Індивідуальний план реінтеграції розробляється за активної участі особи, яка перебуває під ризиком соціального виключення, і має на меті покращити її професійні навички та соціальні компетенції.

3. Індивідуальний план реінтеграції включає, зокрема, інформацію про:

- 1) соціальну та професійну ситуацію особи, яка перебуває під ризиком соціального виключення;
- 2) заплановані заходи у сфері соціальної та професійної реінтеграції;
- 3) передбачувані наслідки запланованих заходів у сфері соціальної та професійної реінтеграції та спосіб їх оцінки.

4. У випадку, коли соціальне підприємство є підрозділом, що утворює суб'єкт соціальної економіки, який організував майстерню трудотерапії, створив центр соціальної інтеграції або провів клуб соціальної інтеграції, індивідуальний план реінтеграції є продовженням індивідуальної програми реабілітації, індивідуальної програми соціального працевлаштування або соціального контракту, які були реалізовані до цього часу.

5. Соціальне підприємство, яке є одиницею, що створює суб'єкт соціальної економіки, який створив заклад професійної діяльності, не складає індивідуальний план реінтеграції для осіб, які реалізують індивідуальну програму професійної та соціальної реабілітації.

Ст 7. 1. Соціальне підприємство має консультативно-дорадчий орган, до складу якого входять усі особи, зайняті на підприємстві.

2. Якщо кількість осіб, зазначених у частині 1, перевищує 10, консультативно-дорадчий орган може складатися з представників цих осіб у кількості не менше 3.

3. До компетенції консультативно-дорадчого органу належить, зокрема:

- 1) ознайомлення не рідше одного разу на рік з результатами діяльності соціального підприємства та висловлення думки щодо них;
- 2) надання висновку щодо встановлених соціальним підприємством правил внутрішнього трудового розпорядку або правил організації праці, а також щодо запропонованих змін до них;
- 3) висловлювати свою думку щодо запланованих заходів соціального підприємства, в тому числі щодо соціальної та професійної реінтеграції.

4. У випадку компанії, зазначеної в абзаці 4 частини 3 статті 3 Закону від 24 квітня 2003 року "Про суспільно корисну діяльність та добровільну працю", якій надано статус соціального підприємства, функцію консультативно-дорадчого органу виконує наглядова рада або ревізійна комісія.

5. Якщо статус соціального підприємства отримав соціальний кооператив, засновником якого є юридична особа, або якщо кількість членів соціального кооперативу є меншою, ніж кількість працівників, які не є його членами, функцію консультативно-дорадчого органу виконують консультативні збори, зазначені у статті 7а Закону від 27 квітня 2006 року "Про соціальні кооперативи".

Ст. 8. 1. Соціальне підприємство не може:

- 1) надавати кредити юридичним особам, організаційно пов'язаним з ним або його членами, членами органів підприємства, особам, які працюють на підприємстві, або особам, з якими особи, які працюють на підприємстві, перебувають у шлюбі, у співжитті або у відносинах спорідненості чи свояцтва прямої лінії, спорідненості чи свояцтва побічної лінії до другого ступеня або пов'язані усиновленням, опікою чи піклуванням, а також забезпечувати їх зобов'язання майном соціального підприємства;
- 2) передавати активи особам, зазначеним у пункті 1, на інших засадах, ніж у випадку з третіми особами, зокрема, якщо передача здійснюється безкоштовно або на пільгових умовах;
- 3) використовувати майно на користь осіб, зазначених у пункті 1, на інших засадах, ніж у випадку третіх осіб, за винятком випадків, коли таке використання безпосередньо впливає зі статутної мети;
- 4) купувати товари або послуги у юридичних осіб, організаційно пов'язаних з нею, або юридичних осіб, в яких беруть участь особи, зазначені в пункті 1, на інших принципах, ніж у випадку з третіми особами, або за цінами, вищими за ринкові ціни.

2. Під особами, зазначеними в пункті 1(1), слід розуміти осіб, зазначених у статті 5(3).

Ст. 9. 1. Соціальне підприємство не може призначати прибуток або залишок балансу, отриманий від своєї діяльності, зазначеної в статті 3 (1), для розподілу між своїми членами, акціонерами, пайовиками та особами, що працюють на ньому.

2. Положення статті 183 Закону від 16 вересня 1982 року не застосовується до суб'єктів соціальної економіки, зазначених у статті 2 (5)

(d), які набули статусу соціального підприємства. - Кооперативний закон не застосовується до частини балансового надлишку, призначеної для розподілу між членами відповідно до правил, встановлених у статуті.

Ст. 10. 1. Соціальне підприємство складає річний звіт і подає його в електронній формі до Голови державної адміністрації, компетентному за місцезнаходженням соціального підприємства, до 31 березня наступного року, за який подається звіт.

2. Річний звіт, зазначений у частині (1), повинен містити:

1) інформацію про соціальне підприємство:

- a) назву та організаційно-правову форму,
- b) юридична адреса та контактні дані,
- c) ІПН, ідентифікаційний номер REGON та номер у Національному судовому реєстрі або іншому реєстрі;

2) детальну інформацію про:

- a) заходи, проведені щодо соціальної та професійної реінтеграції працевлаштованих осіб, а також досягнуті результати,
- b) працевлаштування, беручи до уваги умови, зазначені в статті 5 (2),
- c) використання інструментів підтримки, зазначених у статтях 21, 22 і 24-26.

3. Річний звіт, зазначений у частині (1), готується соціальним підприємством:

- 1) вперше за календарний рік, в якому воно отримало статус соціального підприємства;
- 2) востаннє за календарний рік, в якому воно втратило статус соціального підприємства.

4. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, визначає своїм нормативно-правовим актом детальний обсяг і форму річного звіту, який має готувати соціальне підприємство, беручи до уваги необхідність збору уніфікованої інформації, необхідної для оцінки правильності виконання соціальним підприємством своїх завдань і дотримання умов для отримання статусу соціального підприємства.

Ст. 11. 1. Голова державної адміністрації, перевібивши правильність і повноту інформації, що міститься в річному звіті, згаданому в ст. 10 (1), подає щорічно, не пізніше 31 травня наступного року, за який подається звіт міністрові, відповідальному за соціальне забезпечення, узагальнений звіт про інформацію, що міститься в річному звіті, згаданому в ст. 10 (1).

2. Зведений звіт, згаданий в абзаці (1), воєвода подає міністрові, відповідальному за соціальне забезпечення, в електронній формі.

Частина 2

Правила набуття та втрати статусу соціального підприємства та нагляд за соціальним підприємством

Ст. 12. 1. Статус соціального підприємства надається за заявою суб'єкта соціальної економіки, зазначеного в ст. 2 (5) (а) або (d-f), або підрозділу, що створює суб'єкт соціальної економіки, рішенням Голови державної адміністрації, компетентного за місцезнаходженням цього суб'єкта або цього підрозділу.

2. Заява про надання статусу соціального підприємства містить:

- 1) назву та організаційно-правову форму заявника;
- 2) адреса зареєстрованого офісу заявника та місце здійснення запланованої діяльності;

- 3) податковий ідентифікаційний номер (NIP), ідентифікаційний номер REGON та номер у Національному судовому реєстрі, іншому реєстрі або іншому реєстрі;
- 4) визначення мети діяльності, зазначеної в статті 4(1);
- 5) запланований предмет домінуючої діяльності.

3. До заяви про отримання статусу соціального підприємства додаються документи, які підтверджують, що суб'єкт соціальної економіки, зазначений у статті 2(5)(а) або (d-f), або суб'єкт, який створює суб'єкт соціальної економіки, відповідає умовам, зазначеним у статті 3, статті 4(1), статті 5 та статтях 7-9, зокрема статут, установчий договір або будь-який інший документ такого характеру, а також відповідні постанови та підзаконні акти.

4. Положення частини (3) не застосовується до соціальних кооперативів.

Ст. 13 Соціальне підприємство зобов'язане повідомити воєводу про зміни, які призводять до порушення умов, зазначених у ст. 3, ст. 4 п. 1 та ст. 5-9, а також вказати причини порушення цих умов протягом 14 днів з дня виникнення цих змін.

Ст. 14. 1. Воєвода закликає соціальне підприємство під загрозою втрати статусу соціального підприємства припинити порушення умов, зазначених у ст. 3, ст. 4 п. 1 і ст. 5-10, і подати необхідні пояснення у строк, не коротший ніж 14 днів з дня отримання вимоги.

2. При визначенні строку, зазначеного в частині (1), воєвода бере до уваги вид виявлених порушень.

3. На прохання соціального підприємства воєвода своїм рішенням звільняє соціальне підприємство від обов'язку виконання умов, зазначених у ч. 2 ст. 5, на певний період часу, але не довше ніж на 6 місяців, якщо

порушення сталося з незалежних від соціального підприємства причин і про нього було повідомлено у строки, зазначені в ст. 13.

Ст. 15 Нагляд за діяльністю соціального підприємства щодо виконання умов, зазначених у ст. 3, ст. 4 п. 1 та ст. 5-10, здійснює воєвода, компетентний за місцезнаходженням соціального підприємства.

Ст. 16. 1. Воєвода може призначити перевірку соціального підприємства від муніципального чи адміністративного органу або на вимогу іншого органу публічної адміністрації щодо виконання умов, зазначених у ст. 3, ст. 4 (1) та ст. 5-10.

2. Положення Ст. 2-5 Закону від 15 липня 2011 року про контроль в державному управлінні (Законодавчий вісник за 2020 рік, поз. 224) застосовуються відповідно до контролю, про який йдеться в частині 1.

3. Воєвода не може одночасно ініціювати та проводити більше однієї перевірки, зазначеної в частині (1), щодо одного і того ж соціального підприємства.

4. Тривалість усіх перевірок, зазначених у частині (1), протягом одного календарного року не може перевищувати 15 робочих днів.

Ст. 17 Воєвода приймає рішення про втрату статусу соціального підприємства, якщо:

- 1) соціальне підприємство не відповідає жодній з умов, зазначених у ст. 3, ст. 4 п. 1 та ст. 5-10, незважаючи на закінчення строку, зазначеного в ст. 14 п. 1;
- 2) соціальне підприємство було визнано банкрутом або заяву про банкрутство соціального підприємства було відхилено у зв'язку з тим, що

його активів недостатньо для покриття витрат, пов'язаних з провадженням діяльності;

- 3) відкрито процедуру ліквідації соціального підприємства;
- 4) соціальне підприємство подало заяву про прийняття такого рішення.

Ст. 18 Суб'єкт соціальної економіки, зазначений у підпунктах "а" і "д" пункту 5 статті 2, а також підрозділ, що створив суб'єкт соціальної економіки, який втратив статус соціального підприємства відповідно до пункту 1 статті 17, може знову отримати цей статус не раніше, ніж через рік з дня набрання рішенням про втрату статусу статусу остаточного характеру.

Ст. 19. 1. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, веде електронний список соціальних підприємств і публікує його на веб-сайті відомства, що його обслуговує, в Бюлетені публічної інформації.

2. Перелік, зазначений у частині (1) для кожного соціального підприємства, повинен містити:

- 1) назву та організаційно-правову форму;
- 2) адресу зареєстрованого офісу та місце ведення діяльності;
- 3) ІПН, ідентифікаційний номер REGON та номер у Національному судовому реєстрі, іншому реєстрі або іншому реєстрі;
- 4) дата отримання статусу соціального підприємства;
- 5) мету діяльності, зазначену в статті 4(1);
- 6) предмет переважної діяльності.

3. Воєвода негайно, але не пізніше ніж протягом 3 робочих днів з дня, коли рішення, про яке йдеться в абз. 1 ст. 12, стало остаточним, інформує міністра, відповідального за соціальне забезпечення, про набуття статусу соціального підприємства, надаючи інформацію, зазначену в абз. 2.

4. Воевода негайно, але не пізніше ніж протягом 3 робочих днів з дня, коли рішення, зазначене в ст. 17, стало остаточним, інформує міністра, уповноваженого у справах соціального забезпечення, про втрату статусу соціального підприємства.

Ст. 20 Вищою інстанцією при прийнятті рішень в ході справ, які вирішує воевода є Міністр соціального забезпечення.

Частина 3

Засоби підтримки соціального підприємства

Ст. 21. 1. У випадку працівників соціального підприємства, які є особами, що перебувають під ризиком соціального виключення, частина заробітної плати, яка відповідає внеску, що сплачується найманою особою на пенсійне страхування, страхування по інвалідності та страхування на випадок хвороби, і частина витрат роботодавця на персонал, яка відповідає внеску на пенсійне страхування, страхування по інвалідності та страхування від нещасних випадків за найману особу (далі - "внески"), можуть підлягати фінансуванню за рахунок коштів Фонду зайнятості в повному обсязі протягом 24 місяців з моменту працевлаштування і в половинному обсязі протягом наступних 12 місяців до суми, що відповідає розміру щомісячного внеску, розрахованому на підставі мінімальної заробітної плати за працевлаштування.

2. Фінансування, про яке йдеться в частині (1), може здійснюватися шляхом відшкодування внесків або перерахування авансу на внески щоквартально на підставі документально підтвердженої заяви соціального підприємства, після укладення договору з старостою, компетентним за місцезнаходженням цього підприємства, протягом терміну, визначеного в цьому договорі, але не довше ніж 30 днів від дня подання заяви.

3. Заява, про яку йдеться в частині (2), повинна містити:

- 1) дані про соціальне підприємство:
 - a) назву та організаційно-правову форму,
 - b) юридична адреса та контактні дані,
 - c) податковий ідентифікаційний номер (NIP), ідентифікаційний номер REGON та номер у Національному судовому реєстрі, або іншому реєстрі;
- 2) дата укладення договору, зазначеного в пункті 2;
- 3) дані для виставлення рахунків, у тому числі
 - a) період сплати внесків,
 - b) суму внесків, сплачених у випадку, якщо подається запит на відшкодування,
 - c) суму внесків, що підлягають фінансуванню;
- 4) дані особи, якої стосується розрахунок:
 - a) ім'я, прізвище та номер PESEL
 - b) період, на який були встановлені трудові відносини
 - c) зазначення групи осіб, яким загрожує соціальна ізоляція, до якої належить ця особа відповідно до ст. 2, п. 6;
- 5) інформацію про назву банку та номер банківського рахунку або інформацію про назву кооперативної ощадно-кредитної спілки та номер рахунку в кооперативній ощадно-кредитній спілці, на який повинні бути перераховані кошти для фінансування внесків.

4. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, своїм розпорядженням визначає форму заяви соціального підприємства про фінансування внесків та порядок фінансування внесків, беручи до уваги необхідність забезпечення прозорості даних, що містяться в заяві, та раціонального використання коштів Фонду праці, а також необхідність

забезпечення відповідності надання підтримки умовам допустимості допомоги de minimis.

Ст. 22. 1. Соціальному підприємству може бути надана підтримка у формі:

- 1) одноразових заходів для створення робочого місця
- 2) заходів для фінансування витрат на оплату праці або витрат на заробітну плату.

2. Підтримка, зазначена в частині (1), може фінансуватися з:

- 1) з Фонду праці згідно з правилами, визначеними в Законі від 20 квітня 2004 року "Про сприяння зайнятості та інститути ринку праці";
- 2) Державного фонду реабілітації осіб з обмеженими можливостями відповідно до принципів, визначених Законом від 27 серпня 1997 року "Про професійну та соціальну реабілітацію і зайнятість осіб з обмеженими можливостями".

Ст. 23. Підтримка, зазначена в статтях 21 і 22, може фінансуватися за рахунок коштів, зазначених у пункті 2-3 частини 1 статті 5 Закону від 27 серпня 2009 року "Про державні фінанси" (Законодавчий вісник за 2023 рік, поз. 1270, з наступними змінами 1), у тому числі через центр підтримки соціальної економіки.

Ст. 24. Соціальне підприємство має право на субсидування відсотків із залученням банківських кредитів та кредитів в кооперативних ощадно-кредитних спілках відповідно до правил, визначених у пункті 1 частини 1 статті 32 Закону від 27 серпня 1997 року "Про професійну та соціальну реабілітацію і зайнятість осіб з інвалідністю", а також на відшкодування витрат, зазначених у пункті 2 частини 1 статті 32 цього Закону.

Ст. 25. Суб'єкти господарювання, які купують продукцію або послуги, за винятком торгівлі, відповідно вироблені або надані соціальним підприємством, мають право на зменшення платежів до Державного фонду реабілітації інвалідів відповідно до принципів, визначених у ст. 22 Закону від 27 серпня 1997 року "Про професійну і соціальну реабілітацію та зайнятість осіб з інвалідністю в Україні".

Ст. 26. 1. Об'єкт сектору публічних фінансів, при укладанні публічного договору, до якого через його вартість не застосовуються положення Закону від 11 вересня 2019 року. - Закону про державні закупівлі (Законодавчий вісник від 2023 р., поз. 1605 і 1720), може передбачити, що тільки соціальні підприємства, які діють на підставі цього закону або відповідних положень держав-членів Європейського Союзу або Європейського економічного простору, можуть подавати заявки на укладення державного контракту, беручи до уваги ч. 3 ст. 44 Закону від 27 серпня 2009 р. про державні фінанси.

2. Інформація про застереження, зазначене в частині (1), повинна бути включена до заявки на укладення державного контракту.

Ст. 27. 1. Воевода на підставі заяви невідкладно, але не пізніше ніж протягом 3 робочих днів з дня подання заяви, видає соціальному підприємству на підставі переліку, зазначеного в частині 1 статті 19, та інформації, якою він володіє, довідку про те, що соціальне підприємство відповідає умовам, зазначеним у пунктах 1-3 частини 1 статті 361 Закону від 11 вересня 2019 року. - Закону про державні закупівлі, або відмовляє у видачі сертифіката, якщо соціальне підприємство не відповідає цим умовам.

2. Воєвода на вимогу замовника, зазначеного в пункті 31 статті 7 Закону від 11 вересня 2019 року. - Закон про державні закупівлі, підтверджує дійсність виданого сертифіката протягом строку, зазначеного в частині 1.

РОЗДІЛ III

Підтримка розвитку соціальної економіки органами державної адміністрації

Частина 1

Загальні положення

Ст. 28. 1. Розвиток соціальної економіки підлягає підтримці з боку органів публічної влади, зокрема шляхом

- 1) координації заходів з розвитку соціальної економіки, що здійснюються органами публічної адміністрації
- 3) допомоги у створенні суб'єктів соціальної економіки та соціальних підприємств;
- 4) надання підтримки суб'єктам соціальної економіки та соціальним підприємствам, зокрема у сфері:
 - а) працевлаштування та соціальної і професійної реінтеграції осіб, яким загрожує соціальне виключення
 - б) озвитку потенціалу суб'єктів соціальної економіки та соціальних підприємств у сфері надання соціальних послуг
 - с) розвиток економічної діяльності, суспільно корисної діяльності та іншої оплачуваної діяльності та конкурентоспроможності.

2. Діяльність, зазначена в частині 1, здійснюється, зокрема, за допомогою:

- 1) програми розвитку соціальної економіки та регіональних програм розвитку соціальної економіки, розроблених на основі Закону від 6 грудня 2006 р. про принципи політики розвитку (Законодавчий вісник за 2023 р., поз. 1259 і 1273);
- 2) відомчі програми підтримки соціальної економіки;
- 3) послуги з підтримки суб'єктів соціальної економіки;
- 5) інструменти підтримки, зазначені в статтях 21 і 22.

Ст. 29. 1. Послуги з підтримки суб'єктів соціальної економіки включають діяльність щодо:

- 1) місцевої анімації, що полягає в популяризації ідеї та принципів соціальної економіки, стимулюванні соціальної активності в місцевих громадах, ініціюванні та розвитку міжсекторального партнерства на місцевому рівні;
- 2) створення суб'єктів соціальної економіки та соціальних підприємств і підтримка їх діяльності, а також фінансування створення в них робочих місць;
- 3) підтримка заходів з реінтеграції, що здійснюються соціальним підприємством, включаючи підтримку в розробці планів реінтеграції, зазначених у статті 6(1), та фінансування таких заходів;
- 4) підтримка суб'єктів соціальної економіки та соціальних підприємств у процедурах державних закупівель;
- 5) зміцнення кадрового, фінансового та інноваційного потенціалу суб'єктів соціальної економіки та соціальних підприємств і надання їм бізнес-підтримки.

2. Послуги з підтримки суб'єктів соціальної економіки, зазначених у пункті 1.3, надаються центром підтримки соціальної економіки у співпраці з суб'єктами соціальної економіки, зазначеними у статті 2(5)(с).

3. Співпраця, зазначена в розділі 2, полягає, зокрема, у наданні суб'єктами соціальної економіки, зазначеними в статті 2(5)(с), послуг з реінтеграції в соціальну економіку, зазначених у статті 3(1) та статті 18(2)(1) Закону від 13 червня 2003 року "Про соціальну зайнятість".

Частина 2

Принципи та форми підтримки суб'єктів соціальної економіки на державному рівні

Ст. 30. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, координує діяльність, спрямовану на розвиток соціальної економіки, зокрема:

- 1) розробляє програму розвитку соціальної економіки на основі Закону від 6 грудня 2006 року про принципи провадження політики розвитку;
- 2) забезпечує реалізацію послуг з підтримки суб'єктів соціальної економіки на національному рівні;
- 3) надає акредитацію суб'єктам, що надають послуги підтримки суб'єктам соціальної економіки, та статус центру підтримки соціальної економіки;
- 4) збирає дані у сфері соціальної економіки, в тому числі розроблені Головою Центрального статистичного управління;
- 5) здійснює діяльність у сфері поширення знань про соціальну економіку.

Ст. 31. 1. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, може розробляти відомчі програми підтримки соціальної економіки, адресовані суб'єктам соціальної економіки або органам місцевого самоврядування, та надавати фінансову підтримку цим програмам.

1а. Витрати на обслуговування програм, зазначених у частині 1, становлять до 2,5% коштів, виділених на реалізацію цих програм.

2. Програми, зазначені в частині 1, фінансують заходи, які підтримують:

- 1) розвиток соціальної економіки;
- 2) створення та розвиток суб'єктів соціальної економіки та соціальних підприємств, зміцнення їх інноваційного потенціалу та потенціалу розвитку;
- 3) працевлаштування на соціальних підприємствах осіб, які перебувають під загрозою соціального виключення;
- 4) соціальна та професійна реінтеграція осіб, які перебувають під загрозою соціального виключення та є працівниками соціальних підприємств;
- 5) набуття та вдосконалення компетенцій та кваліфікації осіб, зайнятих у суб'єктах соціальної економіки;
- 6) створення спільних структур соціальних підприємств, суб'єктів соціальної економіки та підприємців для розвитку потенціалу суб'єктів соціальної економіки та соціальних підприємств і місцевого розвитку;
- 7) надання соціальних послуг.

3. Реалізація заходів у рамках програм, зазначених у частині 1, здійснюється шляхом проведення конкурсу заявок, зазначених у статті 33, або шляхом відкритого тендеру.

4. У випадку реалізації діяльності в рамках програм, зазначених у частині (1), шляхом проведення відкритого конкурсу, відповідно застосовуються положення Закону від 24 квітня 2003 року "Про суспільно корисну діяльність та волонтерську роботу".

5. У випадку суб'єктів соціальної економіки, зазначених у статті 2 (5) (b) і (c), пропозицію щодо виконання суспільного завдання, зазначеного в Законі

від 24 квітня 2003 року "Про суспільно корисну діяльність та волонтерську роботу", або заявку на здійснення діяльності в рамках програм, зазначених у частині (1), шляхом проведення конкурсу подають суб'єкти, які створили ці організації.

6. Програми, зазначені в частині 1, можуть фінансуватися за рахунок коштів, зазначених у статті 5 (1) (2-3) Закону від 27 серпня 2009 року "Про державні фінанси".

Ст. 32. 1. У рамках програм, зазначених у статті 31 (1), економічна діяльність суб'єктів соціальної економіки та соціальних підприємств може також підтримуватися шляхом надання їм дотацій міністром, уповноваженим у справах соціального забезпечення.

2. Підтримка, зазначена в частині (1), надається як допомога *de minimis* відповідно до Регламенту Комісії (ЄС) № 1407/2013 від 18 грудня 2013 року про застосування статей 107 і 108 Договору про функціонування Європейського Союзу до допомоги *de minimis* (OJ L 352, 24.12.2013, с. 1, із змінами 2), а також у випадку, якщо суб'єкт соціальної економіки надає послуги, що становлять загальний економічний інтерес, відповідно до Регламенту Комісії (ЄС) № 360/2012 від 25 квітня 2012 року про застосування статей 107 і 108 Договору про функціонування Європейського Союзу до допомоги *de minimis*, що надається підприємствам, які надають послуги, що становлять загальний економічний інтерес (ОВ ЄС L 114 від 26.04.2012, с. 8, з наступними змінами та доповненнями 3).

3. Довідку, яка підтверджує, що надана підтримка, зазначена в частині (1), є допомогою *de minimis*, видає міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, відповідно до принципів, викладених у Законі від 30 квітня

2004 р. "Про провадження у справах про державну допомогу" (Законодавчий вісник 2023 р., поз. 702).

Ст. 33. 1. Конкурс заявок на реалізацію заходів у рамках програм, зазначених у статті 31 (1), оголошує міністр, уповноважений у справах соціального забезпечення.

2. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, публікує оголошення про конкурс заявок на веб-сайті відомства, що його обслуговує, у Бюлетені публічної інформації. Кінцевий термін подання заявок не може бути коротшим, ніж 14 днів з дня оприлюднення оголошення про конкурс заявок.

3. Оголошення про конкурс заявок повинно містити:

- 1) тип завдання в рамках заходів, зазначених у статті 31(2);
- 2) перелік суб'єктів, які мають право подавати заявки;
- 3) суму коштів, призначених для реалізації завдання;
- 4) критерії оцінки заявок;
- 5) кінцевий термін та умови виконання завдання;
- 6) кінцевий термін та місце подання заявок;
- 7) кінцевий термін розгляду заявок;
- 8) інформацію про можливість скасування конкурсу до закінчення строку подання заявок та можливість продовження строку подання заявок і строку розгляду заявок;
- 9) додаткові умови або інформація щодо виконання завдання.

4. Проектна робота повинна включати в себе

- 1) детальний опис способу виконання завдання;
- 2) дату та місце реалізації завдання;

- 3) графік заходів з реалізації завдання;
- 4) розрахунок очікуваних витрат на реалізацію завдання;
- 5) іншу інформацію, що впливає з додаткових умов або інформації, зазначеної в абзаці 3 п. 9.

5. Суб'єкт соціальної економіки або підрозділ, що створює суб'єкт соціальної економіки, додає до заявки:

- 1) довідку від особи, уповноваженої представляти суб'єкт соціальної економіки або підрозділ, що створює суб'єкт соціальної економіки, який подає заяву, про те, що у випадку цього суб'єкта або підрозділу не було виявлено нецільового використання публічних коштів;
- 2) довідку особи, уповноваженої представляти суб'єкт соціальної економіки або структуру, що створює суб'єкт соціальної економіки, яка подає заяву, про те, що вона не була позбавлена права виконувати функції, пов'язані з розпорядженням державними коштами, і не була покарана за умисний злочин або умисний фінансовий злочин.

Ст.34. 1. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, призначає групу для оцінки заявок на реалізацію заходів у рамках програм, зазначених у статті 31 (1), яка складається з його представників та осіб, визначених суб'єктами соціальної економіки, за винятком осіб, визначених суб'єктами соціальної економіки, які беруть участь у конкурсі заявок.

2. Комісія, зазначена в частині 1, може працювати без участі осіб, зазначених суб'єктами соціальної економіки, якщо:

- 1) жоден суб'єкт соціальної економіки не вказав осіб до складу групи або
- 2) жодна із зазначених осіб не бере участі в роботі колегії, або
- 3) всі особи, призначені до складу команди, підлягають виключенню відповідно до частини 1 або 3.

3. До членів групи, зазначених у частині 1, застосовуються положення Закону від 14 червня 1960 року. - Адміністративно-процесуальний кодекс (Законодавчий вісник за 2023 рік, поз. 775 і 803) щодо виключення працівника.

Ст. 35. 1. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, публікує список суб'єктів, чиї заявки на реалізацію заходів у рамках програм, зазначених у ст. 31 (1), були схвалені, разом із зазначенням суми наданих коштів, на веб-сайті відомства, що його обслуговує, у Бюлетені державної інформації.

2. Суб'єкт, який брав участь у конкурсі, може протягом 14 днів з моменту оголошення результатів конкурсу вимагати обґрунтування схвалення або відхилення пропозиції.

3. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, перераховує кошти суб'єктам, заявки яких були схвалені в рамках договору про підтримку діяльності суб'єкта соціальної економіки.

4. У випадку суб'єктів соціальної економіки, зазначених у статті 2(5)(b) і (c), договір про підтримку діяльності суб'єкта соціальної економіки укладається організацією, що створила цей суб'єкт.

5. У договорі про підтримку діяльності суб'єктів соціальної економіки зазначаються:

- 1) розмір наданих коштів та спосіб їх перерахування;
- 2) права та обов'язки сторін;
- 3) обсяг заходів та строк їх виконання;
- 4) принципи та обсяг документування проведених заходів;
- 5) кінцевий термін та спосіб розрахунку за надані кошти;

- 6) спосіб контролю та обсяг моніторингу виконання завдання;
- 7) умови та порядок внесення змін і розірвання договору;
- 8) інші положення, що впливають з додаткових умов або інформації, зазначених у пункті 9 частини 3 статті 33.

6. Положення статей 60-67 і 169 Закону від 27 серпня 2009 року про публічні фінанси застосовуються відповідно до коштів, переданих організаціям територіального самоврядування в рамках конкурсу, за винятком того, що органом, уповноваженим списувати, відстрочувати погашення заборгованості або розстрочувати її, а також приймати рішення про повернення коштів у зв'язку з їх використанням всупереч цільовому призначенню або стягненням їх неправомірно або надмірно, є міністр, відповідальний за соціальне забезпечення.

Ст.36. 1. Міністр, відповідальний за питання соціального забезпечення, своїм рішенням надає акредитацію та статус центру підтримки соціальної економіки суб'єктам, які надають послуги підтримки суб'єктам соціальної економіки.

2. Акредитація та статус центру підтримки суб'єктів соціальної економіки надається на строк не більше 2 років.

3. Акредитацію та статус центру підтримки соціальної економіки може отримати суб'єкт соціальної економіки, зазначений у підпунктах а або d-f пункту 5 статті 2, який надає послуги підтримки суб'єктам соціальної економіки, діючи самостійно або в партнерстві, якщо він відповідає наступним умовам:

- 1) не має заборгованості зі сплати податків та внесків на соціальне або медичне страхування;

2) члени керівного органу цього суб'єкта не були покарані заборобою виконувати функції, пов'язані з розпорядженням державними коштами, або не були засуджені остаточним вироком суду за умисний злочин або умисний фінансовий злочин.

4. Якщо суб'єкт, зазначений у частині (3), діє у партнерстві, умови, зазначені в частині (3), також виконуються партнером.

Ст.37. 1. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, оголошує конкурс на отримання акредитації та статусу центру підтримки соціальної економіки на веб-сайті відомства, що його обслуговує, у Бюлетені публічної інформації. В оголошенні про проведення конкурсу зазначається термін подання заявок, який не може бути коротшим, ніж 14 днів з дня оприлюднення оголошення про проведення конкурсу.

2. Заява суб'єкта соціальної економіки, зазначеного в підпунктах а або d-f частини 5 статті 2, про акредитацію та надання статусу центру підтримки соціальної економіки повинна містити:

- 1) дані про заявника, а також про партнера, якщо послуги з підтримки суб'єктів соціальної економіки планується надавати у партнерстві
 - a) найменування та організаційно-правова форма;
 - b) юридична адреса та контактні дані;
 - c) податковий ідентифікаційний номер (NIP), статистичний ідентифікаційний номер (REGON) та номер у Національному судовому реєстрі (KRS), іншому записі або іншому реєстрі;
 - d) запланована територія діяльності.
- 2) інформацію про попередній досвід заявника у наданні послуг підтримки суб'єктам соціальної економіки та досвід партнера у наданні таких

послуг, якщо планується надання послуг підтримки суб'єктам соціальної економіки у партнерстві;

- 3) інформація про матеріальні та кадрові ресурси, якими володіє заявник, а також партнер, якщо планується реалізація послуг з підтримки суб'єктів соціальної економіки в партнерстві;
- 4) запланований спосіб реалізації послуг з підтримки суб'єктів соціальної економіки та заплановані результати діяльності центру підтримки соціальної економіки.

3. До заяви про надання акредитації та статусу центру підтримки соціальної економіки заявник додає:

- 1) статут або інший документ такого характеру;
- 2) договір про партнерство, якщо він планує надавати послуги з підтримки суб'єктів соціальної економіки у партнерстві;
- 3) проект організаційного положення центру підтримки соціальної економіки;
- 4) затверджений фінансовий звіт за останній фінансовий рік;
- 5) висновок регіонального центру соціальної політики за місцезнаходженням заявника про хід співпраці до цього часу;
- 6) довідка компетентного керівника податкової інспекції про те, що заявник та партнер, якщо планується реалізація послуг з підтримки суб'єктів соціальної економіки у партнерстві, не мають заборгованості зі сплати податків, видана не раніше, ніж за 3 місяці до дати подання заявки;
- 7) довідка з компетентного місцевого відділення Закладу соціального страхування (ZUS) про те, що заявник та партнер, якщо планується реалізація послуг з підтримки суб'єктів соціальної економіки у партнерстві, не мають заборгованості зі сплати внесків на соціальне

страхування або медичне страхування, видана не раніше, ніж за 3 місяці до дати подання заявки;

- 8) довідка членів керівного органу заявника та партнера, якщо планується надання послуг з підтримки суб'єктів соціальної економіки у партнерстві, про те, що до них не застосовувалося покарання у вигляді заборони виконувати функції, пов'язані з розпорядженням бюджетними коштами, або не було винесено обвинувального вироку за умисний злочин або умисний злочин у сфері господарської діяльності, що набрав законної сили.

Ст. 38. 1. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, розглядаючи заяву про надання акредитації та статусу центру підтримки соціальної економіки, оцінює:

- 1) можливість надання послуг підтримки суб'єктам соціальної економіки;
- 2) попередній досвід надання послуг підтримки суб'єктам соціальної економіки;
- 3) запланований спосіб реалізації послуг з підтримки суб'єктів соціальної економіки та кваліфікація осіб, за участю яких ці послуги будуть реалізовуватися;
- 4) виконання умов, зазначених у частині 3 статті 36.

2. Міністр, відповідальний за питання соціального забезпечення, приймає рішення про відмову у наданні акредитації та статусу центру підтримки соціальної економіки у разі:

- 1) негативної оцінки, зазначеної в частині 1;
- 2) подання заяви після закінчення строку, зазначеного в частині 1 статті 37.

Ст.39. Центр підтримки соціальної економіки зобов'язаний інформувати міністра, відповідального за соціальне забезпечення, про будь-яку зміну,

що може вплинути на оцінку, зазначену в частині 1 статті 38, протягом 14 днів з дня настання такої зміни.

Ст.40. 1. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, перевіряє спосіб надання послуг з підтримки суб'єктів соціальної економіки центрами підтримки соціальної економіки та досягнуті результати.

2. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, в рамках перевірки, зазначеної в частині 1, має право:

- 1) вимагати від центру підтримки соціальної економіки надання інформації, необхідної для проведення перевірки, а центр підтримки соціальної економіки зобов'язаний надати таку інформацію у визначений термін, який не може бути коротшим, ніж 14 днів з дня отримання запиту про надання інформації;
- 2) звертатися до регіонального центру соціальної політики за висновком щодо порядку надання центром підтримки суб'єктів соціальної економіки послуг з підтримки суб'єктів соціальної економіки.

Ст. 41. У разі виявлення порушень у наданні послуг з підтримки суб'єктів соціальної економіки міністр, відповідальний за питання соціального забезпечення, звертається до центру підтримки соціальної економіки з вимогою усунути виявлені порушення або надати пояснення протягом не менше 30 днів з дня отримання запиту.

Ст. 42. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, приймає рішення про втрату акредитації та статусу центру підтримки соціальної економіки у разі:

- 1) встановлення відсутності можливості належного надання послуг з підтримки суб'єктів соціальної економіки;

- 2) невиконання умов, зазначених у ч. 3 ст. 36;
- 3) неподання інформації, зазначеної в абзаці 1 пункту 2 частини 2 статті 40;
- 4) неефективного закінчення строку, зазначеного у статті 41;
- 5) подання Центром підтримки соціальної економіки клопотання про прийняття цього рішення.

Ст.43. Міністр, відповідальний за питання соціального забезпечення, веде список акредитованих центрів підтримки соціальної економіки і публікує його на веб-сайті відомства, що його обслуговує, в Бюлетені публічної інформації.

Ст.44. Перелік, зазначений у статті 43, стосовно кожного центру, містить:

- 1) назву центру підтримки соціальної економіки та суб'єктів, що його заснували;
- 2) адресу місцезнаходження центру підтримки соціальної економіки та територію його діяльності;
- 3) період, на який надано акредитацію, та статус центру підтримки соціальної економіки;
- 4) контактні дані центру підтримки соціальної економіки.

Ст.45. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, своїм нормативно-правовим актом визначає детальну процедуру проведення оцінки, зазначеної в частині 1 статті 38, та зразок заяви про надання акредитації та статусу центру підтримки соціальної економіки, беручи до уваги необхідність оцінки досвіду заявника у наданні послуг підтримки суб'єктам соціальної економіки та можливості належного виконання цих послуг заявником, а також необхідність забезпечення прозорості даних, включених у заяву.

Ст.46. Витрати, пов'язані з діяльністю міністра, відповідального за соціальне забезпечення, про яку йдеться в статтях 36-38 і статтях 40-43, покриваються з частини державного бюджету, що знаходиться в розпорядженні цього міністра, і можуть фінансуватися за рахунок коштів, зазначених у статті 5 п. 1 пп. 2-3 Закону від 27 серпня 2009 р. "Про державні фінанси".

Ст.47. 1. Національний комітет з питань розвитку соціальної економіки, далі - "Національний комітет", діє при міністрі, відповідальному за соціальне забезпечення, і є його консультативно-дорадчим органом.

2. Завданнями Національного комітету є:

- 1) надання висновків щодо програми розвитку соціальної економіки, зазначеної в частині 1 статті 30, а також щодо проектів законів та інших документів, пов'язаних з функціонуванням суб'єктів соціальної економіки, а також із застосуванням цього Закону;
- 2) розробка пропозицій щодо заходів з розвитку соціальної економіки інноваційного характеру;
- 3) подання періодичної інформації про свою діяльність міністру, відповідальному за соціальне забезпечення.

3. Строк, протягом якого Національний комітет повинен надати свій висновок, становить 30 днів з дня отримання програми розвитку соціальної економіки, зазначеної в частині 1 статті 30, проекту закону або іншого документа, пов'язаного з функціонуванням суб'єктів соціальної економіки. Неподання висновку в зазначений термін означає відмову від права на його вираження.

Ст. 48. 1. До складу Національного комітету входять щонайменше 15 членів, які є представниками:

- 1) органів державного управління та підрозділів, підпорядкованих їм або підконтрольних їм;
- 2) голови Комітету з питань громадської діяльності;
- 3) органів місцевого самоврядування;
- 4) суб'єктів соціальної економіки;
- 5) кооперативні об'єднання;
- 6) Національна кооперативна рада;
- 7) професійні спілки;
- 8) організації роботодавців;
- 9) Державний банк господарського товариства (Bank Gospodarstwa Krajowego);
- 10) науково-дослідні інститути;
- 11) університети.

2. Члени Національного комітету призначаються і звільняються з посади міністром, відповідальним за соціальне забезпечення, за винятком призначення членів Національного комітету, які є представниками:

- 1) суб'єктів, зазначених у пунктах 1, 2 та 5-11 розділу 1, призначаються з числа осіб, запропонованих цими суб'єктами;
- 2) органів місцевого самоврядування призначаються з числа осіб, запропонованих організаціями органів місцевого самоврядування, що утворюють сторону місцевого самоврядування в Спільному комітеті уряду та місцевого самоврядування;
- 3) суб'єкти соціальної економіки призначаються з числа осіб, кожен з яких підтримують щонайменше 10 суб'єктів соціальної економіки.

3. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, звільняє члена Національного комітету:

- 1) на його/її прохання;
- 2) на вимогу суб'єкта, зазначеного в частині 1, представленого звільненим членом;
- 3) у разі засудження члена Національного комітету обвинувальним вироком суду за вчинення умисного злочину;
- 4) у разі відсутності без поважних причин на трьох засіданнях Національного комітету поспіль;
- 5) в інших обґрунтованих випадках.

Ст.49. 1. Засідання Національного комітету скликає міністр, відповідальний за соціальне забезпечення.

2. Міністр, до компетенції якого належать питання соціального забезпечення, може запрошувати до участі в засіданнях Національного комітету експертів і представників органів державного управління та суб'єктів соціальної економіки, які не мають представників у Національному комітеті.

Ст. 50. Строк повноважень Національного комітету становить 3 роки.

Ст.51. 1. Витрати на функціонування Національного комітету, пов'язані з адміністративно-господарським обслуговуванням та участю в його засіданнях експертів, членів і не членів, покриваються з частини державного бюджету, що знаходиться в розпорядженні міністра, відповідального за соціальне забезпечення.

2. Витрати, зазначені в частині (1), можуть фінансуватися за рахунок коштів, зазначених у статті 5 ч. 1 пп. 2-3 ст. 1 Закону від 27 серпня 2009 року "Про державні фінанси".

3. За участь у роботі Національного комітету експерти, члени Національного комітету, зазначені в пункті 4 частини 1 статті 48, а також особи, які не є членами Комітету, мають право на відшкодування витрат на відрядження відповідно до правил, викладених у положеннях, виданих на підставі статті 775 § 2 Закону від 26 червня 1974 року. - Трудовий кодекс (Законодавчий вісник за 2023 рік, поз. 1465).

Ст. 52. Адміністративне та діловодне обслуговування Національного комітету здійснюється канцелярією, що обслуговує міністра, відповідального за соціальне забезпечення.

Ст.53. Міністр, відповідальний за питання соціального забезпечення, визначає своїм розпорядженням порядок подання кандидатів у члени Національного комітету, а також організацію та порядок діяльності Національного комітету, беручи до уваги ефективне функціонування Національного комітету та виконання ним своїх обов'язків відповідно до цього Закону, а також необхідність забезпечення ефективного діалогу з метою розвитку соціальної економіки.

Частина 3

Принципи та форми підтримки суб'єктів соціальної економіки на регіональному рівні

Ст.54. 1. Воєводське самоврядування координує у воєводстві діяльність, спрямовану на розвиток соціальної економіки, зокрема:

- 1) розробляє регіональну програму розвитку соціальної економіки відповідно до закону від 6 грудня 2006 року "Про засади політики розвитку", відповідно до стратегії розвитку воєводства в галузі соціальної політики;

- 2) розробляє та консультується з суб'єктами соціальної економіки щодо обсягу діяльності у сфері соціальної економіки в програмах та інших документах, зокрема тих, що слугують реалізації договору про партнерство, зазначеного в пункті 9а статті 5 Закону від 6 грудня 2006 року про принципи політики розвитку;
- 3) підтримує створення спільних підприємств суб'єктів соціальної економіки з метою підвищення їх потенціалу та спільної реалізації соціальних послуг;
- 4) поширює знання про соціальну економіку на регіональному рівні.

2. Діяльність, зазначена в частині (1), здійснюється за сприяння регіонального центру соціальної політики.

Ст.55. 1. У воєводстві діє Регіональний комітет з питань розвитку соціальної економіки, далі - "Регіональний комітет".

2. Завданнями Регіонального комітету є:

- 1) консультування щодо регіональної програми розвитку соціальної економіки та проектів рішень органів самоврядування воєводства, що стосуються функціонування суб'єктів соціальної економіки;
- 2) ознайомлення з результатами реалізації регіональної програми розвитку соціальної економіки та представлення висновків з цього приводу.

Ст.56. Строк повноважень Регіонального комітету становить 3 роки.

Ст. 57. 1. До складу Регіонального комітету входять представники:

- 1) маршалка воєводства;
- 2) воєводи;
- 3) органів місцевого самоврядування;

- 4) суб'єктів соціальної економіки;
- 5) воєводської ради суспільно-корисної діяльності;
- 6) кооперативних об'єднань;
- 7) науково-дослідницьких інститутів;
- 8) університетів;
- 9) профспілок;
- 10) організації роботодавців.

2. Члени Регіонального комітету призначаються та звільняються з посади маршалком воєводства.

3. Маршалеком воєводства звільняє члена Регіонального комітету:

- 1) на його/її прохання;
- 2) на вимогу суб'єкта, зазначеного в ч. 1, якого представляє звільнюваний член Регіонального комітету;
- 3) у разі засудження члена Регіонального комітету вироком суду, що набрав законної сили, за вчинення умисного злочину;
- 4) у разі відсутності без поважних причин на трьох засіданнях Регіонального комітету поспіль;
- 5) в інших обґрунтованих випадках.

4. Воєводське правління своїм рішенням визначає організацію, операційні витрати та порядок призначення членів і діяльності Регіонального комітету.

Ст. 58. 1. Витрати на функціонування Регіонального комітету, пов'язані з адміністративними та офісними послугами, а також з участю в засіданнях його членів та осіб, які не є його членами, покриваються з бюджету воєводського самоврядування.

2. Витрати, зазначені в частині 1, можуть фінансуватися за рахунок коштів, зазначених у ст. 5 п. 1 пп. 2-3 Закону від 27 серпня 2009 р. "Про публічні фінанси".

Ст. 59. 1. Воєводське самоврядування забезпечує надання послуг, зазначених у статті 29.

2. Воєводське самоврядування надає послуги, зазначені в статті 29, самостійно або доручає їх надання акредитованому центру підтримки соціальної економіки в рамках процедури відкритого конкурсу, передбаченої законом від 24 квітня 2003 року про суспільно корисну діяльність та волонтерську роботу, або із застосуванням положень закону від 11 липня 2014 року. про принципи реалізації програм політики згуртування, що фінансуються у фінансовій перспективі 2014-2020 рр. (Законодавчий вісник за 2020 р., поз. 818) або Закону від 28 квітня 2022 р. про принципи реалізації завдань, що фінансуються з європейських фондів у фінансовій перспективі 2021-2027 рр. (Законодавчий вісник за 2022 р., поз. 1079).

3. Завдання, зазначене в частині (1), фінансується з коштів бюджету регіонального самоврядування і може фінансуватися за участю коштів, зазначених у ст. 5 ч. 1 пп. 2-3 Закону від 27 серпня 2009 р. "Про публічні фінанси".

4. Воєводське самоврядування визначає в регіональній програмі розвитку соціальної економіки спосіб реалізації послуг, зазначених у статті 29, беручи до уваги необхідність забезпечення рівного доступу до цих послуг на всій території воєводства.

РОЗДІЛ IV

Захист персональних даних у зв'язку з виконанням цілей, передбачених цим Законом

Ст.60. 1. Соціальне підприємство обробляє дані осіб, зазначених у частині (6) статті 2, в обсязі, необхідному для виконання передумов для отримання статусу соціального підприємства, подання заявки та обліку фінансової підтримки відповідно до інструментів, передбачених цим Законом, та розробки плану реінтеграції, зазначеного в частині (1) статті 6.

2. Дані, зазначені в частині (1), зберігаються протягом періоду часу, необхідного для реалізації цілей, передбачених цим Законом, але не довше 10 років, рахуючи з кінця календарного року, в якому припинилося працевлаштування особи, якої стосуються ці дані.

Ст. 61. 1. Воєвода обробляє дані осіб, зазначених у ст. 2 п. 6, в обсязі, необхідному для здійснення адміністративного провадження у випадках, зазначених у ст. 12 п. 1, ст. 14 п. 3 і ст. 17, а також контролю, зазначеного в ст. 16 п. 1.

2. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, обробляє дані осіб, зазначених у частині 6 статті 2, в обсязі, необхідному для здійснення адміністративного провадження у випадках, зазначених у статті 20.

3. Дані, зазначені в частинах (1) і (2), зберігаються не довше, ніж це необхідно для здійснення адміністративного провадження та відповідно контролю.

Ст. 62. 1. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, обробляє дані осіб, які працюють у центрах підтримки соціальної економіки, виконуючи завдання в рамках послуг, що надаються цими центрами,

зазначених у статті 29, в обсязі, необхідному для проведення адміністративних проваджень у випадках, зазначених у статті 36 (1) і статті 42.

2. Дані, зазначені в частині (1), зберігаються не довше, ніж це необхідно для здійснення адміністративного провадження.

3. Під особами, про яких йдеться в частині (1), слід розуміти осіб, зазначених у статті 5 (3).

Ст.63. 1. Центр підтримки соціальної економіки обробляє дані осіб, які користуються послугами, зазначеними в статті 29, в обсязі, необхідному для реалізації цих послуг.

2. Дані, зазначені в частині (1), зберігаються протягом 10 років, починаючи з кінця календарного року, в якому вони були отримані.

Ст.64. 1. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, обробляє дані кандидатів у члени та членів Національного комітету, а також осіб, які не є членами Національного комітету, але беруть участь у його засіданнях, в обсязі, необхідному для належного функціонування Національного комітету.

2. Дані, зазначені в частині 1, зберігаються протягом періоду, необхідного для відбору кандидатів у члени Національного комітету або для належного функціонування Національного комітету.

Ст.65. 1. Регіональний Маршал обробляє дані кандидатів у члени та членів Регіонального Комітету, а також осіб, які не є членами, в обсязі, необхідному для належного функціонування Регіонального Комітету.

2. Дані, зазначені в пункті (1), зберігаються протягом періоду, необхідного для відбору кандидатів у члени Регіонального комітету та для належного функціонування Регіонального комітету.

Ст.66. Дані, зазначені у статті 60(1), статті 61(1) та (2), статті 62(1), статті 63(1), статті 64(1) та статті 65(1), підлягають захисту для запобігання будь-якому зловживанню або незаконному доступу чи передачі, який повинен складатися щонайменше з:

- 1) надання дозволу на обробку даних лише особам, які мають письмовий дозвіл;
- 2) письмового зобов'язання осіб, уповноважених обробляти дані, зберігати їх конфіденційність.

РОЗДІЛ V

Поправки до положень

Ст. 67-77 (пропущені).

РОЗДІЛ VI

Перехідні та адаптаційні положення і прикінцеві положення

Ст.78. Положення статті 26h Закону зі змінами, внесеними згідно зі статтею 684) не поширюється на справи, розпочаті та не завершені до дня набрання чинності цим Законом щодо заходів, зазначених у статті 12а (1), статті 13 (1), статті 26 (1), статті 26е (1), статті 26g (1) та статті 32 (1).

Ст.79. Стратегії розв'язання соціальних проблем та стратегії у сфері соціальної політики, розроблені відповідно до положень Закону зі змінами, внесеними статтею 715), у редакції, що діяла до цього часу, реалізуються протягом строку, на який вони були розроблені.

Ст.80. Положення частини 3 статті 361 Закону (зі змінами, внесеними згідно зі статтею 776) не застосовується до процедур укладення державного контракту, розпочатих і не завершених до дня набрання чинності цим Законом.

Ст.81. Дотеперішні підзаконні нормативно-правові акти, видані відповідно до:

- 1) Статті 21 (2f) та статті 26g (5) Закону зі змінами, внесеними статтею 684), залишаються чинними до дати набрання чинності підзаконними нормативно-правовими актами, виданими на підставі статті 21 (2f2) та статті 26g (7) Закону зі змінами, внесеними статтею 684), з урахуванням змін, внесених цим Законом;
- 2) Статті 32(3) Закону (зі змінами, внесеними згідно зі статтею 684), що залишається чинною до дати набрання чинності імплементаційними підзаконними актами, виданими відповідно до статті 32(3) Закону (зі змінами, внесеними згідно зі статтею 684), з урахуванням поправок, внесених цим Законом;
- 3) Статті 46(6a) Закону зі змінами, внесеними статтею 727) залишається чинною до дати набрання чинності імплементаційними підзаконними актами, виданими відповідно до статті 46(6a) Закону зі змінами, внесеними статтею 727), з урахуванням поправок, внесених цим Законом, але не довше 6 місяців з дня набрання чинності цим Законом, і можуть бути змінені на підставі цих підзаконних актів у чинній редакції.

Ст. 82. Регіональне самоврядування воєводства готує регіональну програму розвитку соціальної економіки, зазначену в пункті 1 частини 1 статті 54, протягом 12 місяців з дня набрання чинності цим Законом.

Ст. 83.1. На території окремих воєводств створюються Національний комітет розвитку соціальної економіки та регіональні комітети розвитку соціальної економіки.

2. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, призначає членів Національного комітету з питань розвитку соціальної економіки, зазначених у статті 47 (1), протягом 6 місяців з дня набрання чинності цим Законом.

3. Національний комітет з питань розвитку соціальної економіки, призначений відповідно до попередніх положень, продовжує діяти до дати призначення членів Національного комітету з питань розвитку соціальної економіки, зазначених у статті 47 (1).

4. Спікер відповідного воєводства призначає членів Регіонального комітету розвитку соціальної економіки, зазначених у статті 55 (1), протягом 6 місяців з дня набрання чинності цим Законом.

5. Регіональний комітет розвитку соціальної економіки, створений на території відповідного воєводства на підставі попередніх положень, продовжує діяти до моменту призначення членів Регіонального комітету розвитку соціальної економіки, згаданого в ч. 1 ст. 55.

Ст.84. Рада Міністрів на підставі інформації, отриманої від органів державного управління та органів місцевого самоврядування, після закінчення 3 років з дня набрання чинності цим Законом, до 30 листопада наступного року подає Сейму та Сенату Республіки Польща звіт про виконання цього Закону.

Ст.85. 1. Максимальний ліміт витрат державного бюджету, що впливають з фінансування цього Закону, на 2022-2031 роки становить 2944 тис. злотих, з яких у році:

- 1) 2022 - 72 тис. зл;
- 2) 2023 - 72 тис. зл;
- 3) 2024 - 350 тис. зл;
- 4) 2025 - 350 тис. зл;
- 5) 2026 - 350 тис. зл;
- 6) 2027 - 350 тис. зл;
- 7) 2028 - 350 тис. зл;
- 8) 2029 - 350 тис. зл;
- 9) 2030 - 350 тис. зл;
- 10) 2031 - 350 тис. зл.

2. У разі перевищення або загрози перевищення ліміту витрат, затвердженого на відповідний бюджетний рік, про який йдеться в частині (1), застосовується коригувальний механізм, який полягає у зменшенні матеріальних витрат, пов'язаних з обслуговуванням виконання завдань, передбачених Законом.

3. Органом, уповноваженим контролювати використання ліміту витрат, зазначеного в частині (1), є міністр, відповідальний за соціальне забезпечення.

4. Органом, уповноваженим впроваджувати коригувальний механізм, зазначений у частині (2), є міністр, уповноважений у справах соціального забезпечення.

Ст.86. Цей Закон набирає чинності через 2 місяці з дня його опублікування, за винятком статті 67 та підпункту "b" пункту 2 і пункту 3 статті 72, які набирають чинності з 1 січня 2023 року.